

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. F. L., CSc.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 8 C 30/2009, o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 23 Co 154/2009 rozhodol

t a k t o :

Sudkyne Krajského súdu v Trnave – predsedníčka senátu JUDr. Iveta Jankovičová a členky senátu JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Viera Sláviková – **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 23 Co 154/2009 (na Okresnom súde Galanta pod sp.zn. 8 C 30/2009).

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trnave predložil spis Najvyššiemu súdu na rozhodnutie o vylúčení sudcov Krajského súdu v Trnave z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp.zn. 23 Co 154/2009 z dôvodu, že sudcovia sa cítia byť zaujatí, pretože predmetom konania je nárok na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia vydaného Krajským súdom v Trnave vo veci vedenej pod sp.zn. 10 Co 182/2005, v ktorej rozhodovali sudcovia JUDr. Lea Stovičková, JUDr. Katarína Slováčeková a Mgr. Fedor Benka. Menovaní sudcovia vyjadrili svoju zaujatosť s poukazom na to, že v uvedenej veci rozhodovali. Ostatní sudcovia Krajského súdu v Trnave, okrem Mgr. Dušana Čima (ktorý sa vyjadril, že sa necíti byť zaujatým), odôvodňovali svoju zaujatosť priateľským, resp. kolegiálnym vzťahom k sudcom, ktorí rozhodovali vo veci sp.zn. 10 Co 182/2005, a JUDr. Mária Usačevová a JUDr. Ivan Ilavský svojím postavením štatutárnych zástupcov krajského súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd nadriadený Krajskému súdu v Trnave (§ 16 ods. 1 O.s.p.), neposudzoval skutočnosti, ktoré by mohli byť dôvodom vylúčenia sudcov z prejednávania a rozhodovania vecí, vo vzťahu ku všetkým sudcom tohto súdu, ale len k tým z nich, ktorí ako členovia senátu, určeného rozvrhom práce, majú vec prejednať a rozhodnúť. Týmto senátom je senát „23 Co“ Krajského súdu v Trnave. Otázkou existencie dôvodov pre prípadné vylúčenie aj ďalších sudcov tohto súdu, by sa totiž bolo potrebné zaoberať až v situácii, ak by členovia senátu, ktorému vec pripadla na prejednanie a rozhodnutie, boli vylúčení z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Členky senátu „23 Co“ Krajského súdu v Trnave, sudkyne JUDr. Iveta Jankovičová, JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Viera Sláviková, vyjadrili svoju zaujatosť poukazujúc na to, že vo veci sp.zn. 10 Co 182/2005 rozhodovali ich kolegovia.

Podľa § 14 ods. 1 O.s.p. sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Citované zákonné ustanovenie predpokladá taký vzťah vlastného záujmu sudcu na prejednávanú veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by pri všetkej mozgnej snahe o správnosť rozhodnutia ovplyvnil jeho objektívny pohľad na vec a v konečnom dôsledku by mohol viesť k vydaniu nezákonného rozhodnutia.

Existencia takéhoto právne relevantného vzťahu u menovaných sudkýň nie je daná. Sudcovia sú pri rozhodovaní nezávislí a sú viazaní len ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, a zákonom (Čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Sú povinní vykladať právne predpisy podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia a sú povinní rozhodovať nestranne, spravodlivo a bez prietáhov a iba na základe skutočností získaných v súlade so zákonom. Sudcovia majú samostatnú zodpovednosť za dodržiavanie uvedených profesionálnych povinností a len samotná okolnosť, že vykonávajú svoju funkciu na súde, ktorého rozhodnutím mala byť spôsobená škoda, za ktorú má zodpovedať štát, a za situácie, keď sa na vydaní tohto rozhodnutia žiadnym spôsobom nepodieľali, nezakladá bez ďalšieho pochybnosti o ich nezaujatosti, a teda dôvod pre ich vylúčenie z prejednávania

a rozhodovania veci. Z rovnakých dôvodov (profesionálnych povinností) za takúto okolnosť, zakladajúcu pochybnosti o ich nezaujatosti, nemožno považovať ani to, že majú kolegiálny, prípadne aj priateľský vzťah k sudcom, ktorí rozhodovali vo veci, z ktorej sa odvodzuje žalobný nárok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 7. júla 2009

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová